

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F16m 13/22*

No 263.

Kl. ~~47 e 29~~Firma Alex. Friedmann,
Wiedeń (Austria).*47e, 13/2*

Urządzenie smarownicze do parowozów.

Zgłoszono: 13 stycznia 1920 r.

Udzielono: 3 czerwca 1924 r.

Pierwszeństwo: 17 listopada 1917 r. (Niemcy).

Urządzenie niniejsze dotyczy tego rodzaju przyrządów do smarowania, w których oliwa, pędzona mechanicznym przyrządem smarowniczym (pompą), zostaje przed wstępem do miejsca zużycia rozpyloną przez parę z kotła.

Przy użyciu niżej opisanego urządzenia, mającego jeden tylko przewód parowy, olej w stanie rozpylonym ma być doprowadzony do poszczególnych miejsc zużycia w takiej ilości, jaka powinna być dostarczana do nich przez pompę; przytem różnica ciśnień w poszczególnych miejscach zapotrzebowania, jak również zmiana ciśnienia w poszczególnym miejscu zużycia, nie wywiera wpływu na ilość doprowadzonej doń oliwy.

Działanie rozpylacza może zostać prze-
rwane przez zamknięcie dopływu pary,

i wtedy pompa smarownicza działa w zwykły sposób (bez rozpylania).

Fig. 1 uwidocznia ustrój tego urządzenia na parowozie, Fig. 2 przedstawia przekrój podłużny urządzenia do rozpylania, a Fig. 3 — przekrój wzdłuż *A—B* Fig. 2.

Para z kotła dopływa przewodem (*b*) do komory parowej (*a*) [Fig. 2], z której rozgałęziają się poszczególne komory (*c*), (*c*₁), (*c*₂), połączone z komorą parową zapomocą kanałów (*d*), (*d*₁), (*d*₂). Para dopływa, gdy ciśnienie w (*a*) jest większe, niż w (*c*), (*c*₁) i t. d., w przeciwnym zaś razie, wentyle (*e*) zamykają przestrzeń komór (*c*) od (*a*). Każda z komór *c*, *c*₁, *c*₂ jest połączona zapomocą kanałów *g*, *g*₁, *g*₂ z olejowym przewodem (*l*) oraz zapomocą otworów (*i*), (*i*₁), (*i*₂) z przewodem (*f*) do smarowania.

wania, przyczem otwór przejściowy z (c) do (f) jest znacznie mniejszy, niż z (a) do (c).

Poszczególne komory (e) mogłyby bezpośrednio łączyć się z przewodem parowym (b), jednak ze względów konstrukcyjnych wskazaniem jest urządzenie oddzielnej komory (a).

Podczas biegu parowozu oliwa z pompy przedostaje się przez poszczególne przewody (l) do komór (c), w których panuje w przybliżeniu to samo ciśnienie, co i w komorze (a).

Gdy w poszczególnych miejscach zużycia smaru następują chwilowe ciśnienia, przekraczające prężność pary w komorze (a), wówczas zawór (e) zamyka przejście z (c) do (a), dzięki czemu jest wykluczony odpływ mieszaniny pary z oliwą do komory (a). W tym wypadku smarowanie odbywa się bez przerwy; przerwie natomiast ulega tylko rozpylanie, które jednak znów się zaczyna, gdy następuje stan normalny, czyli gdy prężność pary w (a) jest wyższa, niż ciśnienie w (f).

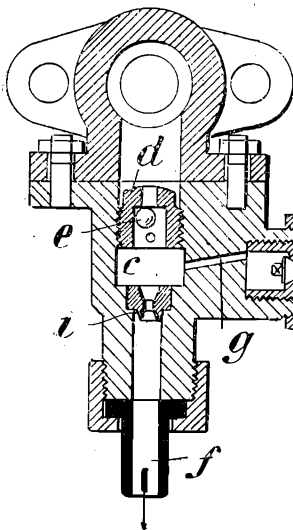
Jeżeli smarowanie ma się odbywać bez rozpylania, to dostęp pary do (a) należy

zamknąć; każde miejsce zużycia otrzymuje odpowiednią ilość oliwy, i wskutek różnicy ciśnień w (c) i (a), zawory (e) zamykają połączenie z komorą (a). Wypływ oliwy z przewodu do miejsc zapotrzebowania wskutek zmniejszonego ciśnienia, szczególnie podczas biegu bez pary, jest uniemożliwiony dzięki temu, że w komorach (c) panuje prawie stałe ciśnienie.

Zastrzeżenie patentowe.

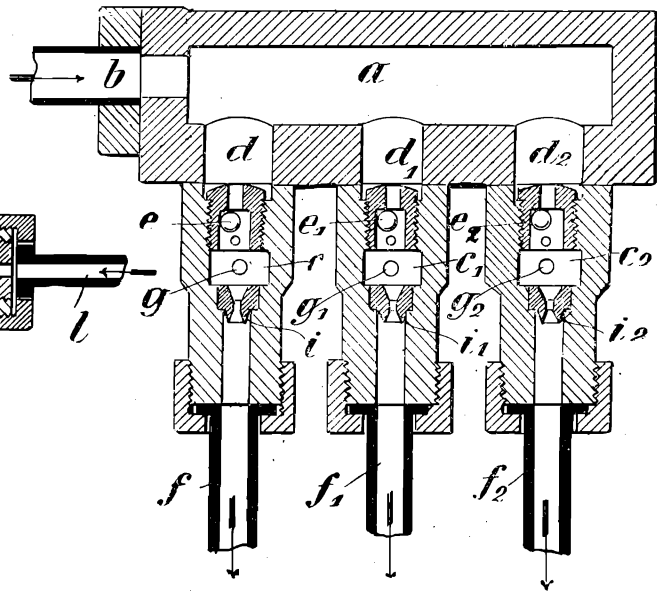
Urządzenie smarownicze do parowozów, składające się z pompy do smaru, napędzanej zapomocą ruchu parowozu, i przyrządu rozpylającego olej parą, tem znamienne, że posiada kilka komór (c), z których każda jest połączona oddzielnym przewodem (l) z pompą do smaru i zaopatrzona w przewód (f), prowadzący do miejsca zużycia oliwy, wszystkie zaś te poszczególne komory łączą się ze wspólną komorą parową (a), zasilaną parą z kotła, dla wytworzenia mieszaniny oliwy z parą, pędzonej do miejsc zużycia przez otwory zwężone.

Fig. 3



A

Fig. 2



B

Fig. 1

